

CAGLIERO 11

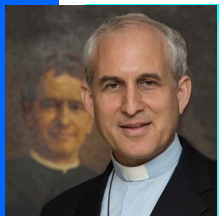
Бюлетень Салезіянської Місіонерської Анімації

Видання Місіонерського Сектору для Салезіянських спільнот і друзів Салезіянських місій



Рим, 11 листопада 2016

*Літнім і хворим співбратам,
а також співбратам, які з різних причин не можуть брати
безпосередньої участі у виховно-душпастирській праці*



Дорогий співбрате,
сердечно вітаю тебе з Генерального дому, дому наступника Отця Боско.

Від імені Генерального Настоятеля хочу сказати тобі велике дякую за твою близькість і любов, та передусім за твою братерську молитву [...] за наші місії та місіонерів в цілому світі.

Відколи ГК27 обрав мене Радником у справах місій, я довірився молитвам численних літніх і хворих співбратів, а також тих салезіян, які не можуть здійснювати безпосередню виховну та місіонерську діяльність. Ти знаєш, що наші Статути вимагають від Радника у справах місій має сприяти "розвитку місіонерського духа та зобов'язання в цілому Згромадженні" (С. 138). Це вимагає і багатьох молитов! [...]

Сьомий наступник Отця Боско писав у своєму прекрасному листі "Мучеництво і пристрасть" (о. Еджідіо Віґано, у АГК 308): "Хворі співбрати для Отця Боско були своєрідними пасхальними посередниками для отримання благословення щодо апостольської діяльності спільноти. Страждання, прийняті в душі "da mihi animas", не усувають співбрата від спільного душпастирського фронту; вони поміщають його в особливу передову траншею, надаючи йому особливу роль. [...]"

Дорогий співбрате, цими словами і думками я б хотів сказати тобі від щирого серця дві речі: велике дякую і те, що ми дуже на тебе розраховуємо!

Велике дякую за твою вірність і твоє свідчення, за твоє терпіння і твій щедрий щоденний внесок у Згромадження та його місію, за всі душі, яким ти допоміг і допомагаєш дотепер.

Разом з тим я хочу сказати, що ми дуже розраховуємо на тебе, на твої молитви і твою щоденну терпеливу жертву, особливо Христа Євхаристійного. Через твою молитву і жертву я ввіряю тобі цього року два намірення:

- ♦ Перше: за всіх новиків Згромадження, [...] щоб вони не боялися дарувати себе Богові раз і назавжди, будучи готовими прийняти запрошення Генерального Настоятеля вирушити на місії;
- ♦ Друге: за всі наші місії в Америках, особливо серед корінного населення, яке є найбільш бідним і покинутим. [...]

Материнська любов Пресвятої Богородиці нехай буде твоїм щоденним натхненням і підтримкою твого салезіянського життя. Дякую!

о. Гільермо Базаньєс SDB
Радник у справах місій

ЛИСТ ДО ЛІТНІХ І ХВОРИХ СПІВБРАТІВ



Я ПРОДОВЖУЮ БУТИ МІСІОНЕРОМ У МОЛИТВІ ТА СТРАЖДАННЯХ

Одразу ж після новіціату у Міссальї (Італія) у 1962 році, я разом з одним моїм співбратом був відправлений у нещодавно створену Провінцію Філіппін. Та спочатку ми поїхали у постновіціат Гонконгу, який тоді був міжнародним студентатом філософії Східної Азії. Я приїхав, коли все тільки починалося і щойно почали з'являтися місцеві покликання. Зараз тут знаходяться 2 жваві Провінції, які породили ще 2 нових Провінції! Коли було відкрито нову місіонерську присутність у Папуа Новій Гвінеї, яку довірили Філіппінам, я висловив бажання вирушити туди. Там я працював 16 років перш, ніж мене відкликали.

Хвороба Паркінсона увійшла в моє життя чотири роки тому без жодного попередження, кілька тижнів після 50-річного ювілею салесянського місіонерського життя, посвяченого молоді Філіппін та Папуа Нової Гвінеї. Зараз я намагаюся зрозуміти, чого наш добрий Отець Небесний прагне від мене!

Я завжди поспішав і ніколи не мав часу на відпочинок, намагаючись розвивати певні види душпастирської діяльності і не виділяючи часу для себе: все моє життя було присвячене молоді. Зараз я залежу від інших навіть у найпростіших

повсякденних речах. Мій возик на колесах став певним символом моєї бездіяльності. Складно прийняти цю ситуацію, але я роблю все для того, щоб допомогти моїй спільноті, сповідаю нашу молодість, і стараюсь бути присутнім в різних видах діяльності нашої спільноти. Як завжди, я дивлюся на своє життя Божими очима, що дозволяє сповнити його Божою посмішкою. Мене звали ФЕЛІЧЕ (з іт. "щасливий") і я дійсно щасливий, оскільки служу Богу, особливо у цей складний період, коли я наближаюся до останньої фази життя.

Я думаю, що моє становище є особливим запрошенням Бога служити Йому і Його Церкві, нашому Згромадженню і молоді через мою молитву і страждання, які є засобами спасіння і очищення від гріхів. Мені здається, що добрий Господь прагне довірити мені цю особливу місію, яка підходить моєму віку та моєму становищу! Завдяки вашим молитвам ви допоможете мені перетворити моє життя на прекрасний дар Господеві, жертвуючи свої страждання Його Церкві, нашому Згромадженню і нашій молоді!

о. Феліче Фурлан
Італієць, місіонер на Філіппінах

Свідчення салесянської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, SDB,
Генеральний Постулятор в справах канонізації святих

Блаженний Луїджі Варіара (1875-1923), апостол прокажених і засновник Дочок Пресвятих Сердечь Христа і Марії, незадовго до смерті писав своїм духовним донькам: "Ми маємо освятити всі ті моменти життя, які нам позосталися. Як приємно думати про Небеса! Там ми всі зустрінемося і станемо щасливими назавжди. Плекаймо єдність духа: покірні, послухні, чисті та умиротворені заради любові... Я не залишу вас сиротами, адже завжди молитимуся за вас з мрією, що всі ви будете святими".



Салесянське Місійне Намірння

Щоб в Регіоні Південної Америки ми могли розпізнати у народній побожності парохій, в яких працюємо, євангелізаційну силу Святого Духа, завдяки якій зможемо завжди бути поруч з прости і бідними народами.

У *Evangelii Gaudium* (122-129), Папа Франциск говорить про народну побожність як силу для євангелізації людей, протагоністом якої є Святий Дух. Народна побожність є легітимним проявом життя віри, який дозволяє почуватися частиною Церкви і бути місіонерами.

